

We hebben toch altijd al aan gemeenteopbouw gedaan?

Sommige dingen zijn zó waar, dat ze niet eens echt gebeurd hoeven zijn. Zo gebeurde het mij laatst dat ik, denkend aan het werk van de Stuurgroep Gemeente Opbouw, een gesprek tussen twee baptisten opving. Ze troffen elkaar tijdens de reünie van de jeugdvereniging van de Baptistengemeente te X (ik zou over grenzen gaan wanneer ik hier namen ging noemen). De reünie vond plaats binnen het kader van de viering van het eeuwfeest van de gemeente. Onder het genot van koffie met koek ontspon zich het volgende gesprek. Voor de goede orde: de namen zijn gefingeerd.

Broeder Jansen: -Het doet me echt goed weer eens in onze jeugdzaal te zitten! Weet je nog hoe we hier in de winter van 1953/54 met zø allen aan gebouwd hebben? We waren met elkaar eigenlijk één grote familie die een eigen huis bouwde. Ieder deed wat hij kon. Weet je wat ik zo fijn vind? Dat het wandkleed met die Bijbeltekst er nog steeds hangt. Klaasje kon zo mooi borduren!ø

Zuster Van Til: -Ja, dat was mooi. Ik ben nu lid van een gemeente waar we aan gemeenteopbouw doen. Wij zien elkaar als stenen, houten planken voor kozijnen en schroeven om alles bij elkaar te houden. Net waar je gaven voor hebt! Het lijkt veel op de bouw van deze jeugdzaal, maar het is toch anders. Je bent niet aan het bouwen. Er wordt met je gebouwdø

Br. J.: -Ik vind dat zoø aanmatigende term: øGemeenteopbouwö: alsof er nog nooit aan de gemeente is gebouwd! Als dat niet gebeurd was, hadden we nu toch zeker niet het eeuwfeest kunnen vieren! Ik vind het ook getuigen van ondankbaarheid jegens een man als ds. Baptist. Wat die voorganger hier vroeger niet allemaal gedaan heeft! Ieder jaar bezocht hij alle gemeenteleden. En ook alle vrienden van de gemeente! Heel wat van die vrienden hebben zich in die tijd laten dopen. Geen wonder. Er was in het hele dorp geen kerk met een herder die zó omzag naar zijn schaapjes. Het was jammer dat ds. Baptist zo jong met zijn werk moest stoppen. Daarna is de gemeente door moeilijke tijden heengegaanø

Zr. V.T.: -Dat gebeurt als een gemeente zich afhankelijk maakt van een voorganger die voor alles zorgt. Als die voorganger er niet meer is, blijft de gemeente hulpeloos achter. Dan komt ze in een øherderloos tijdperkø, zoals dat heet. Het is dan vooral hopen en bidden om een nieuwe voorganger die het allemaal net zo goed doet. Of zelfs nog beter: het zou fijn zijn als hij øook nog goed met de jeugd kanø!ø

Br. J.: -Wat is er met jou gebeurd? Ben jij nog wel een echte baptist?ø

Zr., V.T.: -Ik heb het gevoel dat ik pas de afgelopen jaren een echte baptist ben geworden. Toen onze gemeente er voor gekozen had om door een proces van gemeenteopbouw heen te gaan, gingen mijn ogen er gaandeweg voor open wat een onaangeroerde rijkdommen er in een gemeente kunnen liggen. Gemeenteleden bleken veel meer te geven te hebben dan we altijd gedacht hadden. Ik spreek uit eigen ervaring! Ik had vijf jaar geleden nooit gedacht dat ik een gesprekskring zou leiden. Zoiets deed de dominee! Ik kijk nu anders tegen een voorganger aan. Een voorganger is er om gemeenteleden te helpen hun eigen plek in de gemeente in te nemen. Dat is gemeenteopbouw: er wordt met je gebouwdø

Br. J.: -Misschien had dan ds. Baptist zijn emeritaat gehaaldø